

Temat: Nietypowe rodziny.

Data: 4.06.2020r.

1. „Jeż” – zajęcia dydaktyczne. Czytanie fragmentów bajki Katarzyny Kotowskiej pod tym samym tytułem; uwrażliwienie dzieci na problemy innych osób.

Jeż (fragmenty)

Katarzyna Kotowska

Pewnego dnia Kobieta wyszła przed dom i ze zdziwieniem spostrzegła, że coś dziwnego stało się ze wszystkimi kolorami. Żółty był mniej słoneczny niż zwykle, czerwony mniej ognisty, zielony stracił swą soczystość, a niebieski poszarzał.

— Mężu, zobacz, co się stało! – zawołała Kobieta. (...)

Kobieta i Mężczyzna nie wiedzieli, co się stało, i nie umieli nic na to poradzić, a tymczasem ich świat tracił barwy i smutniał coraz bardziej, a oni też smutnieli i coraz bardziej nie mieli dziecka, chociaż tak za nim tęsknili.

Wreszcie pewnego wiosennego dnia, mimo że słońce świeciło bardzo mocno, w ich ogrodzie znikły ostatnie wspomnienia kolorów i niepodzielnie zapanowała szczerosmutna szarość. Wtedy Kobieta i Mężczyzna zrozumieli – ich dziecko urodziło się całkiem innym rodzicom. Kobieta płakała i miała całą twarz mokrą od łez. I Mężczyzna płakał, chociaż jego łez nie było widać, bo płakała jego dusza.

Wreszcie Mężczyzna powiedział:

— Chociaż nie urodziliśmy naszego dziecka, musimy je odnaleźć!

Słyszeli bowiem, że jeśli jakimś rodzicom urodzi się obce dziecko, oddają je na wychowanie do Domu Dzieci i tam prawdziwi rodzice mogą je odnaleźć. (...)

I wtedy przyprowadzono Chłopczyka.

Kiedy Kobieta i Mężczyzna go ujrzeli, zdziwili się i przestraszyli – mały Chłopiec o niebieskich oczach miał całe ciało pokryte kolcami jak jeż. Pomyśleli, że znowu zaszła jakaś straszna pomyłka, bo to na pewno nie było ich dziecko – nie mogli przecież mieć synka jeża. (...)

Jesienią zbierali grzyby. Piotruś bawił się jarzębinką i kasztanami. Przez całe noce Mama musiała trzymać go za rękę. Któregoś dnia zapytał ją:

— A u kogo ja byłem w brzuchu?

— Nie u mnie – odpowiedziała. – Miałeś wtedy inną mamę. Na szczęście teraz jesteś z nami.

— Czy płakałaś, jak mnie nie było?

— Tak, bardzo płakałam. Tata też płakał. Ale teraz się cieszymy, bo jesteś z nami.

Tego dnia znikło wiele kolców. (...)

Odpowiedz na pytania: O czym była ta historia? Dlaczego ogród poszarzał?

Za czym tęsknili kobieta i mężczyzna? Czy kobieta, która stała się mamą chłopczyka,

nosiła go w brzuchu? Co oznacza termin „adopcja”? Jak sądzą, dlaczego chłopiec na początku miał kolce? Dlaczego potem zniknęły? Jak czuł się chłopiec u nowej rodziny? Dlaczego dzieci trafiają do domu dziecka? Jak można pomóc dzieciom z domu dziecka?

2. „Moja rodzina” – zajęcia dydaktyczne doskonalące umiejętność przeliczania.

Poszerzanie słownika o nazwy członków rodziny. Uwrażliwianie dzieci na sytuację innych osób.

Rodzic pyta dziecko: Ilu członków liczy Twoja najbliższa rodzina?. Dziecko zapisuje odpowiednią liczbę na kartce. Dziecko opowiada o osobach, które wchodzi w skład ich

najbliższej rodziny. Rodzic zwraca uwagę, że nie wszystkie dzieci muszą mieć i tatę, i mamę, niektóre są wychowywane tylko przez jednego rodzica albo przez dziadków. Mówi dzieciom także o rodzinach patchworkowych, w których rodzice mają nowych partnerów. Pyta o ich doświadczenia. Dziecko powinno poczuć, że żaden model rodziny nie jest gorszy od innych, że w każdej mogą panować ciepło i miłość.

3. „Co słycać w domu?” – zagadki słuchowe.

<https://www.youtube.com/watch?v=CgH0us9plYo>

4. Praca z książką.

Sześciolatki: karta pracy 27a i b, czytanka str 75

Młodsze dzieci: karta pracy 24a